

ת"פ (ירושלים) 22405-05-23 - מדינת ישראל נ' נדים אבו נ'גמה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 22405-05-23 מדינת ישראל נ' אבו
נ'גמה(עציר)

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות
על ידי ב"כ

נגד
הנאשם
נדים אבו נ'גמה
על ידי ב"כ עו"ד יוסי זילברברג

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בהכרעת דין מפורטת שניתנה ביום 15.5.24, בשתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), בעבירה של נשיאה והובלה של נשק לפי סעיף 144(א) לחוק, בשתי עבירות של ירי במקום מגורים לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק, בעבירה של היזק במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק, ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 21.4.23 בסביבות השעה 20:00, בסמוך לביתו של הנאשם, ברחוב המפקד בשכונת אבו-טור בירושלים (להלן: "**המקום**"), פרצה קטטה בין ילדי משפחת הנאשם לבין ילדי משפחת הדיה המתגוררים מול בית הנאשם. על רקע הקטטה, יצא הנאשם מביתו, ירד במדרגות המפרידות בין ביתו לבין המקום (להלן: "**המדרגות**") וזאת כשהוא מצויד באקדח ותחמושת שבכוחם להמית. מספר דקות לאחר מכן, טען הנאשם את האקדח וירה מספר פעמים כשידו פונה כלפי מעלה. באותה העת ניסו המתלונן, טוויל ונוספים אשר שהו במקום, להפריד בין הצדדים, לקחת את האקדח מידי הנאשם ולהכניסו חזרה לביתו על מנת להרגיע את הסכסוך, והנאשם חזר לביתו.

3. מספר דקות לאחר מכן, יצא הנאשם מביתו פעם נוספת וירד במדרגות לעבר המקום. בשלב זה, טען הנאשם את האקדח וירה מספר יריות באוויר. מיד לאחר מכן, הוריד הנאשם את ידו וכיוון את הנשק לעבר האנשים אשר עמדו במרחק של מספר מטרים בודדים ממנו וירה לעברם מספר יריות נוספות. המתלונן, אשר עמד במרחק של כשישה מטרים בלבד מהנאשם, נפגע מן הירי

באזור כתף שמאל. טוויל, אשר עמד במרחק של כשבעה מטרים בלבד מהנאשם, נפגע מן הירי ברגלו הימנית ונפל לרצפה. כמו כן, פגע הנאשם בחלון רכב מסוג סקודה ל.ז. 260-68-001 אשר חנה במקום וגרם לשבר בחלון הרכב (להלן: "**רכב הסקודה**").

4. בשל הפגיעה, נגרמו למתלונן פגיעות עם חורי כניסה ויציאה בקדמת כתף שמאל ובגבו בצד שמאל, המתלונן אושפז בבית החולים "הדסה" עין כרם ונדרש לטיפול עם החדרת נקז וניתוח לשחרור הריאה השמאלית התחתונה. בנוסף, לטוויל נגרמו פגיעות בירך ימין, הכוללות חורי כניסה ויציאה עם שבר פתוח שגרם לקטיעת עורק הירך. לשם טיפול בפגיעה, טוויל אושפז בבית החולים "שערי צדק" ונדרש לניתוח כירורגי שבמהלכו הוכנס שתל לירכו.

5. בהמשך לאירוע המתואר לעיל, נעצר הנאשם ביום 21.4.23 לחקירה. באותו היום, במסגרת החקירה הפלילית נערך תרגיל חקירה בין הנאשם לבין זכריא אבו נג'מה (להלן: "**זכריא**"). במסגרת תרגיל החקירה, פנה הנאשם וביקש מזכריא כי לאחר שחרורו ממעצר ידאג לשרוף את הבגדים שלבש הנאשם בעת האירוע. כמו כן, ביקש הנאשם מזכריא להעביר מסר לבני משפחתו כי המצלמות נתפסו ובכוונתו להכחיש את זהותו. בנוסף, ביקש הנאשם לברר האם נשלחו אנשים לפצועים וזאת כדי למנוע את הפללתו. בתגובה לכך, זכריא אמר לנאשם כי אם ישוחרר, יסדר לנאשם את המצב.

6. על פי האמור בכתב האישום, במעשיו המתוארים לעיל, נשא הנאשם נשק בלא רשות על פי דין, וירה מנשק חם באזור מגורים באופן שיש בירי כדי לסכן חיי אדם. כמו כן במעשיו המתוארים לעיל גרם הנאשם חבלה חמורה לאדם שלא כדין בכוונה להטיל באדם נכות או מום או לגרום לו חבלה חמורה וכן הרס במזיד חלק מרכב. בנוסף, עשה הנאשם דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין.

7. יוער, כי לצד הרשעתו בעובדות כתב האישום, כאמור, נקבע בהכרעת הדין, ואף לא הייתה על כך מחלוקת בין הצדדים, כי לא היה בין הנאשם למתלונן ולטוויל סכסוך קודם, ולא הייתה לו כוונה לפגוע דווקא בהם. זאת, הגם שנקבע שהנאשם ידע שכתוצאה מהירי שביצע לאוויר ולעבר האנשים הרבים שהתגודדו ברחוב, ישנה הסתברות גבוהה מאוד לפגיעה במי מהם (פסקה 108 להכרעת הדין).

ראיות לעונש

8. ב"כ המאשימה הגיש את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (**ת/1**), אשר ממנו עולה כי לנאשם הרשעה קודמת משנת 2016 בעבירות זיוף ומרמה לפי פקודת מס הכנסה וחוק מס ערך מוסף, אשר בגינה נדון למאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים לצד הטלת מאסר על תנאי וקנס בסך 75,000 ₪. כמו כן הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר נפגע העבירה.

תסקיר נפגע עבירה

9. מתסקיר נפגע עבירה בעניינו של המתלונן עולה, כי המתלונן בן 36 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים בני 3 עד 12 שנים. שירות המבחן התרשם מתמונת נזק חמורה ומורכבת, בהתחשב בפערים המשמעותיים בין חייו טרם הפגיעה ולאחריה. המתלונן סיפר לשירות המבחן, שהוא עוקב אחר ההתפתחויות בהליך המשפטי, והוא חש כאב מכך שהנאשם אינו מכיר באחריותו לפגיעה בו ולהשלכותיה.

10. המתלונן מסר, כי טרם הפגיעה עבד כשף במסעדות יוקרה וחווה סיפוק, משמעות וגאווה בעבודתו. הוא הדגיש, כי חייו קודם לפגיעה התאפיינו באיכות חיים גבוהה ורווחה חומרית ונפשית, הכוללת שיגרת בילויים ופעילויות ספורט. עוד מסר, כי קודם לפגיעה ולהשלכותיה חווה את הדינמיקה הזוגית והמשפחתית כחיובית ונעימה, אך כיום ועל רקע השינוי במצבו הפיזי והנפשי חלה התדרדרות ביחסים.

11. ביחס לפגיעה, המתלונן תיאר, כי ביום האירוע חגג את עיד אל פיטר והתארח עם ילדיו אצל הוריו. כשהיה בדרכו הביתה ראה את הקטטה המתוארת בכתב האישום ועצר במקום, מתוך כוונה ורצון להרגיע את הרוחות ולמנוע הסלמה ונפגעים. בעת שניסה להפריד בין הצדדים המתקוטטים הוא שמע לפתע יריות וחווה רעד ביד ועליה בחום בגוף, אולם בשלב הראשון לא הבין עדיין כי נפגע מהירי, עד שהבחין בקילוח הדם מידו. כאשר הבחין בכך, חווה באחת פחד ממשי ואימה על חייו, ולאחר מכן נפל על הרצפה ואיבד הכרה. צוין, כי המתלונן פונה לבית החולים כשהוא מחוסר הכרה, כאשר ממסמך סיכום אשפוז מבית חולים "הדסה" עין כרם עולה שהוא התקבל לבית החולים ביום 21.4.23 עקב פציעת ירי בכתף ושחרר לביתו ביום 3.5.23, וכי במהלך אשפוזו בבית החולים שהה במחלקה לטיפול נמרץ לצורך השגחה, טופל עם החדרת נקז ועבר ניתוח של קילוף מעטפת הריאה השמאלית.

12. אשר לנזקיו-עלה, כי תחום נזק משמעותי קשור בפער בין חייו קודם לפגיעה לבין חייו לאחריה מבחינת עצם ההווה המאפיינת אותו. באופן פתאומי ולא צפוי ועל רקע אירוע וסכסוך שהוא עצמו אינו חלק ממנו, השתנה באופן קיצוני מסלול חייו ותכניותיו לעתיד. בולטת חווית אובדן קשה ומורכבת הכוללת את האובדן התפקודי, אובדן היציבות בחייו, אובדן קורת גג וחווית עצמאות. תחום נזק משמעותי נוסף קשור בקושי לשוב לתפקוד תעסוקתי מלא, כשמכך נגזרים תחומי נזק נוספים הנוגעים בחוויית התדרדרות המאפיינת את חייו כיום, כשלכך מתווספת גם הפגיעה ברווחתה הכלכלית של משפחתו. מכאן, גם פגיעה בחוויות המשמעות והערך העצמי והגברי שלו כמפרנס למשפחתו. הפגיעה הקשה שעבר אינה מאפשרת לו לשוב לעבודתו, הוא תיאר בהקשר לכך את הכאבים הכרוניים בידו ואת קוצר הנשימה ממנו הוא סובל בשל הפגיעה בריאתו, ושירות המבחן התרשם כי עצם התמודדותו עם שגרת חיים המאופיינת בכאב כרוני, מהווה כשלעצמה תחום נזק משמעותי של פגיעת הנאשם בו. בלט, כי מצבו הרגשי והנפשי ירוד והוא מתקשה להשיב חייו למסלולם. תחום נזק נוסף קשור בפגיעה המשמעותית בדימויו העצמי ובתפיסת זהותו

הגברית, כשבעקבות הפגיעה הוא חווה עצמו כחלש, חסר תועלת, חסר אונים ופגיע ואף כמי שמהווה נטל על משפחתו. בעקבות הפגיעה והקושי בתעסוקה הוא אינו יכול לעמוד בתשלומי שכר הדירה, ולכן הוא ובני משפחתו מתגוררים, לסירוגין, בבית הוריו ובבית הורי אשתו, מה שמשליך על חווית היציבות והעצמאות של המשפחה כולה. כתחום נזק משמעותי בפני עצמו שירות המבחן התרשם מהשלכות משמעותיות שיש לפגיעה והשפעתה על תפקודו של המתלון על הדינמיקה הזוגית שלו.

13. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי על רקע הפגיעה, המתלון מתמודד עם תסמינים פוסט טראומטיים, הוא נוטה להתנהל בחשדנות כלפי סובביו, ודרך כל העת להכין עצמו לתרחיש של פגיעה נוספת. המתלון אף הציג מסמך סיכום טיפול מיום 16.5.24 החתום על ידי פסיכיאטרית קופת חולים וממנו עולה, כי המתלון אובחן כסובל מהפרעת הסתגלות, מחרדה ומתגובה דיכאונית, והומלץ לו על טיפול תרופתי ופסיכולוגי.

14. לאור תמונת הנזק הקשה והשלכותיה המשמעותיות, על מנת לאפשר למתלון לקבל הכרה חברתית ומשפטית בפגיעה בו, וכמסר של לקחת אחריות מצד הנאשם לנזקי הפגיעה, שירות המבחן סבר שראוי ונכון שיינתן למתלון פיצוי כספי משמעותי בו יוכל להיטיב את מצבו בכל דרך שיבחר.

15. יוער, כי נפגע העבירה טוויל, לא הגיש תלונה, לא העיד בבית המשפט ולא הוגש תסקיר נפגע עבירה בעניינו.

16. ב"כ הנאשם הגיש "חוות דעת פסיכו-סוציאלית קרימינולוגית" שהכילה גב' מראם עאזם-נאשף, עובדת סוציאלית וקרימינולוגית המנהלת את "מרכז בידאיאת" אשר נותן "ייעוץ, אבחון וטיפול בעוברי חוק" (להלן: "**חוות הדעת הפרטית**").

17. בחוות הדעת הפרטית תוארו קורות חייו של הנאשם, ובכלל זה צוין, ביחס למשפחת מוצאו, כי יש לו זוג הורים ושמונה אחים ואחיות, וכי אביו סובל ממחלה קשה ונמצא בטיפול ובמעקב רפואיים אינטנסיביים. אשר למשפחתו הגרעינית צוין, כי הנאשם נשוי ואב לשבעה ילדים בני 4 עד 17 שנים. הנאשם תיאר מצב כלכלי בינוני, שהתדרדר מאז שנעצר. הנאשם השלים 8 שנות לימוד, ולאחר מכן השתלב במעגל העבודה. לאורך השנים עבד כסדרן בסופר מרקט, במפעל זכוכית וכשכיר במחלקת התברואה בעיריית ירושלים, ומזה כחמש שנים עובד ביחד עם אחיו בתחום התברואה בעירייה כקבלני משנה. אשר למצבו הבריאותי- מסר הנאשם, כי עבר שני אירועים לבביים, שהאחרון שבהם לפני כשנתיים, וכיום הוא מטופל תרופתית ומצבו מאוזן. בכל הנוגע להרשעתו הקודמת בגין עבירות זיוף ומרמה משנת 2016, הנאשם הביע חרטה, והוסיף שמאז שחרורו מהכלא ניהל אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק.

18. בכל הנוגע ליחסו של הנאשם לעבירות בהליך דן, נמסר שהוא מודה בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום מלבד בעבירת החבלה בנסיבות מחמירות. הנאשם תיאר כי בנו הגיע הביתה שותת דם בפניו ואפו, והוא חש כעס ולחץ קיצוניים במיוחד כשהבין שבנו הותקף על ידי שכנים מבוגרים. לדבריו, הוא הגיע למצב כעס קיצוני עד לכדי "מסך שחור", ניגש לשכנים בניסיון לברר את סיבת התקיפה של בנו ואז אירעה קטטה והשכנים החלו לזרוק לעברו ולעבר משפחתו אבנים. הנאשם מסר, כי בשלב זה איבד שליטה, עלה לבית ולקח אקדח מקרוב משפחתו, וירה באוויר אך לא פגע באיש, ובכוונתו לערער על הרשעתו בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות.

19. לצד זאת צוין, בחוות הדעת הפרטית, כי אף שהנאשם מכחיש את עבירת החבלה הוא לוקח אחריות מלאה על שאר חלקי כתב האישום ומביע חרטה וצער, באמרו כי הוא יודע שעשה "טעות גדולה", כי "ירי זה לא צחוק" וכן כי הוא "מאוכזב מעצמי" ו"למדתי לקח לחיים ורוצה עזרה מקצועית וטיפול ללמוד איך להיות בשליטה". עוד אמר הנאשם, כי קיים סולחה עם המשפחה עמה היה מסוכסך, ולא הצליח לקיים סולחה עם משפחת המתלונן מסיבות שאינן קשורות בו, אך המשפחות שקטות ואין מתחים ביניהן.

20. עורכת חוות הדעת הפרטית התרשמה שלנאשם אין דפוסי עבריינות מושרשים ועמדותיו בנושא האלימות חיוניות. עם זאת, סברה כי במצבי לחץ ודחק שנחווים על ידו כקיצוניים, הוא בסיכון לפעול בצורה קיצונית ואלימה. עוד ציינה, כי ההליך המשפטי ומעצרו מאחורי סורג וברית הרתיעו אותו והוא מגלה נזקקות טיפולית והבנה לצורך ברכישת כלים להתמודדות במצבים דומים, והביע עניין להשתלב בטיפול במסגרת שב"ס או מחוצה לו. בהקשר זה, צוין כי הנאשם מסר כי השתתף וסיים שתי קבוצות בעת מעצרו, אחת בנושא כישורי חיים והשנייה בנושא התמודדות במעצר, וביקש טיפול ייעודי בנושא שליטה בכעסים, אך נמסר לו שאין בטיפול כזה במקום מעצרו.

21. עורכת חוות הדעת עמדה על גורמי הסיכון הבאים בעניינו של הנאשם: הרשעה קודמת, אולם ישנה יחסית ובתחום עבירות אחר; היעדר הפעלת שיקול דעת טרם ביצוע העבירות; חומרת העבירות; נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על מאפיינים אימפולסיביים; היעדר כלים להתמודדות עם מצבי לחץ וכעס קיצוניים; היעדר חשיבה על אלטרנטיבות לא אלימות. מנגד, צוינו גם גורמים המלמדים על סיכוי לשיקום: שיתוף פעולה מלא עם עורכת חוות הדעת הפרטית וגילוי ביקורת עצמית; הבנה בדבר נזקקות טיפולית והבעת רצון להשתלב בטיפול; גילוי חרטה על ההסתבכות בעבירות; היעדר עבר בתחום העבירות בהן הורשע; היעדר דפוסי עבריינות מושרשים; היעדר סכסוכים פעילים כיום.

22. יצוין, כי ב"כ המאשימה חקר נגדית את עורכת חוות הדעת, ובין היתר, שאל אותה כיצד כפירתו בעבירת החבלה מתיישבת עם לקיחת אחריות והבעת חרטה עמוקה. עורכת חוות הדעת השיבה שהנאשם אינו מתכחש לכלל מעשיו, אלא אך לשאלת הפגיעה בנפגעי העבירה, כאשר על הקביעה זו בכוונתו לערער. עוד שאל ב"כ המאשימה, כיצד ניתן לומר שמעשיו האלימים של

הנאשם מלמדים על אדם נעדר דפוסים עברייניים, ועורכת חוות הדעת מסרה שהיא סבורה שמדובר באובדן שליטה שמצריך טיפול, ומשכך לא ניתן לומר כי הוא בעל דפוסי עבריינות מושרשים.

טיעוני הצדדים לעונש

23. ב"כ המאשימה טען, כי הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע ברגע של כעס וחמימות מוח, לאחר שלא שעה לניסיונות ההרגעה של שכניו, וחזר עם אקדח וירה לעבר ההמון שניסה להפריד בין הצדדים. כתוצאה מהירי נפצעו שני מעורבים, המתלונן וטוויל, ונגרמו להם נזקים משמעותיים, כפי שעולה גם מתסקיר נפגע העבירה בעניינו של המתלונן. עוד ציין ב"כ המאשימה, כי נוסף לפגיעה ולנזק שנגרם לנפגעי העבירה, הנאשם השתמש בנשק לא חוקי, כאשר אין לו רישיון לנשק וכאשר הנשק עצמו לא נמצא ולא הוסגר.

24. לאחר שהתייחס לפסיקה לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-13 שנות מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלונן כפי שהמליץ שירות המבחן. אשר למיקום עונשו של הנאשם בתוך המתחם- טען ב"כ המאשימה, כי נוכח עברו הפלילי יש למקם את עונשו בשליש העליון של המתחם, וזאת גם בשים לב לכך שהנאשם לא לקח אחריות, לא הודה ולאחר הכרעת דינו צמצם ממעשיו לפני עורכת חוות הדעת הפרטית. לפיכך, ביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 13 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

25. בכל הנוגע לחוות הדעת הפרטית, טען ב"כ המאשימה כי מחקירת עורכת חוות הדעת הפרטית בבית המשפט עלה שגם לפני הנאשם לא הודה בביצוע העבירות, וצמצם ממעשיו, מה שלא מתיישב עם הבעת החרטה. כמו כן אף שהנאשם ציין לפני עורכת חוות הדעת הפרטית, כי נעשתה סולחה, זו לא נעשתה עם נפגעי העבירה. עוד טען ב"כ המאשימה, שיש לתת משקל נמוך עד כדי אפסי לחוות הדעת הפרטית, אשר הוגשה מבלי שהנאשם ביקש להפנותו לשירות המבחן.

26. מנגד, טען ב"כ הנאשם שהעבירה בוצעה על רקע כניסתו של בנו הקטן של הנאשם לבית כשפניו זבי דם, וברגע של איבוד עשתונות לקח מדודו את אקדחו וביצע את המעשים בגינם הורשע. ביחס להרשעת הנאשם בעבירה של נשיאת נשק, טען ב"כ הנאשם שמדובר במרחק קצר מאוד בין פתח ביתו של הנאשם לרחוב, וביחס לירי בשטח בנוי טען שהנאשם לא ירה לכל עבר אלא כלפי מעלה. ביחס לפגיעה בנפגעי העבירה, ב"כ הנאשם טען כי לשיטתם לא מדובר בירי שביצע הנאשם. בהמשך לדברים אלה, ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לעניין הענישה הנוהגת, ועתר לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 24 ל-40 חודשי מאסר בפועל. יוער, כי פסק הדין אליו הפנה ב"כ הנאשם דובר בהסדר טיעון סגור, שלא ניתן ללמוד ממנו על מדיניות הענישה הנוהגת.

27. בנוגע למיקום עונשו של הנאשם בתוך המתחם, טען ב"כ הנאשם שיש למקמו ברף התחתון של

המתחם. זאת בציינו, כי מדובר באדם נעדר עבר פלילי למעט עבירות הזיוף שבוצעו לפני שנים רבות ושאינן מעניינות, כי הוא אינו אדם צעיר ויש לו רצף תעסוקתי, וכי הוא אינו עבריין וכל יום במעצר קשה לו עד מאוד. עוד הוסיף ב"כ הנאשם וטען, שהסיבה שלא נערכה סולחה בין הנאשם לנפגעי העבירה היא בעטים של נפגעי העבירה שסירבו לכך, ולא בעטיו של הנאשם.

28. אשר לחוות הדעת הפרטית- טען ב"כ הנאשם, כי המאשימה התנגדה לבקשתו להפנות את הנאשם לשירות המבחן, ולכן לא נותרה לו ברירה אלא לפנות להכנת חוות דעת פרטית. לדבריו, מחוות הדעת הפרטית וגם מחקירת עורכת חוות הדעת על ידי ב"כ המאשימה, עולה כי מדובר בחוות דעת עניינית ומקיפה. ב"כ הנאשם הוסיף, כי הנאשם מביע חרטה עמוקה, ואף שהוא כופר בגרימת החבלה, הוא מציין שמתחרט על מעשיו באירוע, והוא נעדר דפוסי עבריינות. ב"כ הנאשם ציין, כי חוות הדעת הפרטית מצביעה על כך שמדובר באדם נורמטיבי, בעל רצף תעסוקתי, משפחה בת שבעה ילדים קטנים, אשר הסתבכותו היחידה עם החוק הייתה בשנת 2016 בגין עבירת זיוף.

29. הנאשם בדבריו האחרונים לבית המשפט, אמר כי הוא מתנצל על מעשיו ומכיר בכך שטעה. עוד אמר הנאשם, כי הוא אב לשבעה ילדים ותומך כלכלית גם בהוריו ובעיקר באביו שחולה במחלה קשה ונמצא במצב בריאותי לא טוב.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

30. בהתאם לאמור בסעיף 40ב לחוק העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

31. הערכים המוגנים בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה הם שמירה על שלמות הנפש והגוף, כמו גם שמירה על ביטחון הציבור והיכולת לקיים שיגרת חיים תקינה ללא מורא. המחוקק ייחס לעבירה זו דרגת חומרה גבוהה הבאה לידי ביטוי, בכך שקבע לצדה עונש מאסר של עד 20 שנה. עמדה זו משקפת את היחס החברתי כלפי פגיעה בערכים אלה, בפרט שעה שהפגיעה בגופו של אדם אחר נעשתה מתוך כוונה מיוחדת להטיל בו מום, נכות או חבלה חמורה.

32. בית המשפט העליון התייחס לחומרה היתרה של תופעת האלימות הפושה והפוגעת בחברה בישראל ולצורך בהטלת עונשים מרתיעים על הנוקטים באלימות לצורך פתרון סכסוכים, בפרט בעבירת החבלה בכוונה מחמירה. כך למשל נפסק בע"פ 7069/20 **אבוחדיר נ' מדינת ישראל** (11.2.21): **"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה שבעבירות אלימות בכלל,**

ובעבירה של חבלה בכוונה מחמירה בפרט, לאור הפגיעה הקשה בזכותו של אדם לשלמות גופו, בכבודו העצמי, ובתחושת הביטחון האישי שלו...לא זו בלבד, אלא יש ליתן ביטוי לחומרה שיש לראות בהתנהגות אלימה אשר באה כניסיון לפתירת סכסוכים. בהתאם, ראוי להטיל ענישה ממשית ומוחשית, המרתיעה את הציבור מפני נקיטת אמצעים בדרכים אלימות על פני ההליכה בדרך הנועם והשלום...".

33. כמו כן, הערכים החברתיים עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות בנשק, הם ההגנה על שלום הציבור וביטחונו, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם, על ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה משימוש בו. זאת ביתר שאת כאשר השימוש בנשק נעשה כאמצעי ליישוב סכסוכים, שהוא תופעה "המאיימת על הסדר הציבורי, על ביטחונם האישי של אזרחי המדינה ועל חוסנה של החברה" (ע"פ 1275/22 פלוני נ' מדינת ישראל (30.11.22)).

34. עוד יפים בהקשר זה, הדברים שנאמרו מפי בית המשפט העליון, בע"פ 32/14 עמאש נ' מדינת ישראל (17.9.15):

"רבות נאמר על הרעה החולה הפוקדת את מקומותינו ומותירה חלל והרס, היא התופעה של שימוש בנשק חם ברחובה של עיר, גם בשל סכסוכים בעניינים של מה בכך. בית משפט זה חזר והתריע מפני התפשטות התופעה, וקבע באופן ברור כי יש להילחם בה ולמגרה באופן הנחרץ ביותר... אין מנוס מהטלת עונש מאסר של ממש בנסיבות אלו, גם אם מדובר באנשים נורמטיביים ללא עבר פלילי מכביד".

35. אשר לענישה הנוהגת בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה- הפסיקה מבחינה בין המקרים על פי הרקע או המניע לתקיפה; האמצעים ששימשו לביצוע העבירה; הנזק שנגרם לנפגע העבירה וחומרת החבלות; חומרתה של הכוונה המקורית; התכנון המוקדם או היעדרו. להלן אביא פסיקה באירועים דומים, כדלהלן:

א. בע"פ 6737/21 מוסה אבו זאיד נ' מדינת ישראל (2.6.22), נדון עניינו של מי שהורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק וירי באזור מגורים. המערער היה מסוכסך עם המתלונן, אחיו, וביום האירוע פגשו המערער ואשתו את המתלונן מחוץ לביתם. המתלונן החל לגדף את אשתו של המערער, התפתח ריב בין המערער והמתלונן שבמהלכו דחף המתלונן את המערער, ומיד לאחר מכן עזב המערער את המקום כשהוא כעוס. המערער הצטייד באקדח, פנה לעבר בית המתלונן, שם שהה המתלונן בחצר, ירה בו ואמר לו "אני אהרוג אותך". שלושת ילדי המתלונן הגיעו למקום והמערער ירה מספר יריות באוויר וברח מהמקום. למתלונן נגרמו ארבעה פצעי ירי בבטן התחתונה, ארבעה פצעי

ירי בירך ושוק ימין, והוא נזקק לטיפול רפואי דחוף, נותח ואושפז למשך שבוע. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל, וגזר עליו עונש של 8 שנות מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 35,000 ₪ למתלונן. הערעור על חומרת העונש, נדחה.

ב. בע"פ 6802/16 **רימון כתאני נ' מדינת ישראל** (13.7.17), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. המערער היה מעוניין להינשא למישהי שלא הייתה מעוניינת בכך, וקיימה קשר עם המתלונן. המערער קבע פגישה עם המתלונן, במהלכה התפתח ביניהם ויכוח, השניים דחפו אחד את השני, ואז שלף המערער אקדח וירה פעם אחת אל עבר הרצפה. המתלונן ניסה להימלט מהמקום ובעת מנוסתו המערער ירה ירייה אחת אל המתלונן ופגע בו בגבו. כתוצאה מכך, נגרם למתלונן נזק בלתי הפיך לאחת מכליותיו, והוא סבל מקרעים בלב ובמערכת העיכול, הוא נותח והיה מורדם ומונשם תקופה ארוכה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 9 ל-14 שנות מאסר, וגזר על המערער מאסר בפועל של 10 שנים, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 75,000 ₪. הערעור על חומרת העונש, נדחה.

ג. בע"פ 1186/15 **מוחמד יונס נ' מדינת ישראל** (23.11.16), נדון עניינו של מי שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, החזקת נשק ותחמושת והפרת הוראה חוקית. המערער הגיע לביתו של המתלונן, בן דודו, בשעת ערב, כאשר בידו אקדח, וירה במתלונן מטווח קרוב ולפחות ארבע יריות פגעו בחלק גופו התחתון. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 9 ל-13 שנות מאסר, וגזר על המערער עונש של 11 שנות מאסר, מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ ופיצויים למתלונן בסך 36,000 ₪. בית המשפט העליון קיבל את הערעור, והעמיד את העונש על תשע שנים וארבעה חודשים.

ד. בע"פ 843/15 **יוסי מזרחי נ' מדינת ישראל** (30.11.15), נדון עניינו של מי שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ועבירות נשק. לאחר שפקיד קבלה בבית מלון סירב לתת למערער הנחה של 50 ₪, המערער עזב את המקום, חזר כשאקדח בידו תוך כיסוי ראשו בכובע מעיל, ירה במתלונן מטווח קצר ברגלו ובבטנו וגרם לו נכות צמיתה. בית המשפט המחוזי גזר על המערער עשר שנות מאסר, הפעיל במצטבר מאסר על תנאי בן שנה וחצי, והטיל קנס בסך 20,000 ₪ ופיצוי למתלונן בסך 200,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעור, אך החליט לחפוף שנה אחת מן המאסר על תנאי, כך שהמערער ירצה 10.5 שנות מאסר, וביטל את רכיב הקנס.

ה. בת"פ (מחוזי-ים) 61151-07-23 **מדינת ישראל נ' רמזי עיסא** (8.4.24), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, החזקת נשק ותקיפה סתם. על רקע סכסוך משפחתי, הנאשם עלה לגג ביתו, וירה באקדח שאין לו רישיון

להחזקתו מספר קליעים ממרחק של 46 מטר, באחד מבני המשפחה היריבה שנסע ברכב סמוך למקום. שלושה קליעים פגעו ברכב וגרמו לשני חורי ירי ולניפוץ השמשה האחורית של הרכב. לאחר שהמתלונן עצר את הרכב הנאשם ירה לעברו מספר קליעים, שפגעו ברצפה, וכן יחד עם אביו וארבעת אחיו יידו לעבר בני המשפחה היריבה ששהו מתחת לבניין אבנים וכיסאות מפלסטיק. אחד מבני המשפחה נפגע מיידוי האבנים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 40 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 3,000 ₪.

36. בנוגע לענישה הנוהגת בעבירות נשק בכלל ובעבירה של ירי במקום מגורים בפרט, בחינת מדיניות הענישה מלמדת כי בתי המשפט נוהגים להטיל במקרים דומים עונשי מאסר בפועל לתקופות לא מבוטלות, לריצוי מאחורי סורג וברית. להלן אביא פסיקה באירועים דומים, כדלהלן:

א. בע"פ 6068/21 **מדינת ישראל נ' אברהים פקיה** (19.12.21), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם במקום מגורים. המשיב הגיע באמצעות קטנוע סמוך לאולם אירועים בשועפאט, בו התקיימה חתונה, הוציא את נשקו מהקטנוע, טען אותו במחסנית וירה באוויר מספר כדורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל, וגזר עונש של 14 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, החמיר בעונשו של המשיב והעמיד אותו על 25 חודשי מאסר בפועל.

ב. בע"פ 4377/16 **תורק נ' מדינת ישראל** (6.10.16), נדחה ערעורו של מי שהורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק, מעשה פזיזות ורשלנות, איומים וירי באזור מגורים. בין המערער ומשפחתו לבין משפחה המתגוררת בשכנות התגלע סכסוך שכנים. בעקבות כך התפתחה תגרה בין המשפחות במסגרתה בני משפחת המתלוננים אחזו בסכינים. בעקבות כך המערער שב לביתו וחזר למקום כשהוא נושא בנשק ארוך והחל לירות לעבר שער ביתם של המתלוננים במטרה לאיים עליהם. המערער ירה 17 קליעים כשאחד מהם פגע בשער הבית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 26 ל-42 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון הפנה לחומרת העבירה ולקח בחשבון כי המתלוננים איימו בסכינים על המערער ובני משפחתו וקבע כי מתחם העונש ראוי וכי אין מקום להתערב בעונש.

ג. בע"פ 4595/13 **זובידאת ואח' נ' מדינת ישראל** (6.7.14), הקל בית המשפט העליון בעונשם של מי שהורשעו על פי הודאתם בעבירות של נשיאה והובלת נשק, ירי באזור מגורים, איומים וקשירת קשר לפשע. המערערים הגיעו ברכב לחצר ביתו של המתלונן, עמו היה מערער 1 מסוכסך, כשהם נושאים אקדח ותחמושת. המערער 2 ירה לעבר בית המתלונן וכתוצאה מכך פגעו מספר קליעים בקירות הבית ובחלון. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 30 חודשי מאסר ל-5 שנות מאסר והשית על המערערים עונש של 42 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הערעור התקבל בשל נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, ובהם היעדר עבר פלילי ונסיבות אישיות קשות, והעונש הופחת ל-30 חודשי מאסר

בפועל.

ד. בע"פ 1357/12 **סאלח נ' מדינת ישראל** (7.3.13) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של צעיר בן 21 נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם באזור מגורים. המערער נסע ברכב ביחד עם אחר בכפר כשהוא נושא אקדח ובתוכו מחסנית ותחמושת. בנסיבות אלה, הוציא המערער את האקדח מחלון הרכב וירה באוויר 6 כדורים. בית המשפט המחוזי השית עליו 42 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי לנוכח רמת הענישה הנהוגה, וכדי לעודד את המערער שהתנהגותו במאסר תקינה, יופחת עונשו ל-28 חודשי מאסר בפועל.

ו. בת"פ 52322-10-23 **מדינת ישראל נ' סנד עראבי** (11.7.24), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של נשיאה והובלה של נשק, ובשתי עבירות של ירי מנשק חם. הנאשם נהג ברכבו כשלצדו אדם בשם מוחמד, ונשא והוביל אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית תואמת ותחמושת הכוללת לפחות שישה כדורים תואמים שלא כדין ובסיועו של מוחמד. בהגיע הנאשם סמוך למוקד רפואי במג'ד אל כרום, הוא ירה דרך חלון הרכב השמאלי מספר יריות באוויר שלא כדין, בסיועו של מוחמד. בחלוף מספר דקות של נסיעה מזירת הירי הראשונה, שב הנאשם וירה דרך חלון הרכב השמאלי מספר יריות באוויר שלא כדין, בסיועו של מוחמד. בסך הכל ירה לפחות חמש יריות. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 28 ל-48 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וחילוט הרכב ששימש את הנאשם.

ז. בת"פ (מחוזי ת"א) 67454-11-20 **מדינת ישראל נ' סמי סמוני** (12.8.21), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של החזקת נשק וירי באזור מגורים. על רקע סכסוך בין הנאשם לשכניו, החל ויכוח קולני שהתפתח לתגרה אלימה. הנאשם, שהחזיק אקדח חצי אוטומטי, עמד על גג הבית, כיוון את האקדח כלפי מעלה וירה מספר יריות באזור המגורים הצפוף. בהמשך עמד במרחק מטרים ספורים מהמתלוננים, כיוון את האקדח כלפי מעלה וירה פעם נוספת, בעודו מאיים על המתלוננים כי יהרוג אותם. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪.

37. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה- שקלתי, כי מדובר ברצף של אירועים אלימים ומסוכנים שאך בנס לא הסתיימו בקיפוח חייהם של נפגעי העבירה, ואף של רבים נוספים ששהו בקרבת הנאשם בזמן שירה. על רקע קטטה של מה בכך בין ילדיו של הנאשם לילדי שכניו, יצא הנאשם מביתו לרחוב הומה באנשים כשבידיו אקדח וירה מספר פעמים באוויר. ואם בכך לא די, לאחר שהנאשם חזר לביתו ונעשה ניסיון להרגיעו, מספר דקות לאחר מכן הוא יצא פעם נוספת לרחוב, שוב ירה מספר יריות באוויר, ומיד אחר כך הוריד את ידו לרגע כך שהנשק כוון לעבר האנשים שעמדו במרחק של מספר מטרים בודדים ממנו. כתוצאה מכך הנאשם פגע במתלונן,

שכלל לא היה קשור לסכסוך ואך ניסה להפריד ולהרגיע את המצב, בפלג גופו העליון באזור כתף שמאל, ונגרמו לו פצעי כניסה ויציאה בגבו בצד שמאל ובקדמת כתף, הוא נפגע בריאות השמאלית נזקק לניתוח ואושפז למשך 12 יום, ועד היום טרם התאושש מהפציעה. הנאשם פגע גם בטוויל בירך רגל ימין, כך שנגרמו לו פצעי כניסה ויציאה עם שבר פתוח שגרם לקטיעת עורק הירך, וגם הוא אושפז ונדרש לניתוח שבמסגרתו הוכנס שתל לירכו. נוסף על כך הנאשם פגע בחלון רכב שחנה במקום אשר נשבר כתוצאה מהירי.

38. אמנם, הנאשם לא תכנן מבעוד מועד את ביצוע העבירות ואף מוסכם כי לא הייתה לו כוונה ספציפית לפגוע בנפגעי העבירה, אלא הורשע מכוח הילכת הצפיות, כך שאשמו אינו במדרג הגבוה ביותר, ולא היה לו כל סכסוך עמם (פסקה 109 להכרעת הדין). כמו כן, העבירות בוצעו בצמוד לפתח ביתו, ואין מדובר במי שנשא נשק נהג ברכב ויצא להתעמת עם יריביו וירה בהם בכוונה תחילה. עם זאת, אין מדובר בגחמה של רגע אלא בעבירה שבוצעה בשתי פעימות שבהן יצא הנאשם מביתו כשבידו אקדח, נעמד בפתח הבית ברחוב הומה אדם וירה באוויר מספר פעמים. אף שהיו במקום מי שניסו להרגיעו ולהכניסו בחזרה לביתו, הנאשם לא נענה לתחינותיהם והתעקש להטיל מורא על מי שהיה מסוכסך עמם, ולהעמיד אותם בסכנת חיים מיידית וממשית, כמו גם את בני משפחתו שהיו במקום ותושבים נוספים שכלל לא היו מעורבים בסכסוך. למותר לציין, כי חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות הוא בלעדי. הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות הוא חמור מאוד, כפי שתואר בהרחבה בתסקיר נפגע העבירה ובתיעוד הרפואי שהוגש לבית המשפט במסגרת שמיעת הראיות, כאשר הנזק הפוטנציאלי - מותם של נפגעי העבירה ואנשים נוספים - כמעט שהתממש, בעת שהמתלונן נפגע בריאותיו וכפשע היה בינו ובין פגיעה חמורה יותר, כך גם פגיעתו של שווקי היתה יכולה להיות חמורה יותר בשל הקרבה לעורק ראשי. עוד שקלטתי, כי הנאשם נהג באימפולסיביות ובחוסר אחריות משוועים עת בחר לפתור סכסוך בין ילדיו לילדי השכנים בדרך אלימה ועבריינית, כאשר מכל עבר מפצירים בו לחדול ממעשיו והוא מודע ומבין את הפסול בהם. כאמור, הנאשם יכול היה להימנע מהמעשה בקלות רבה, והוא עצמו לא היה נתון בסכנה בעת שירה. חומרה נוספת במעשיו של הנאשם היא העובדה שבחר לשבש את החקירה, בזמן שהיתה בעיצומה, באופן ממשי ומהותי, כאשר פנה לזכריא וביקש ממנו להעלים ראיות ולהשפיע על העדים.

39. לאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות במקרה שלפניי, את נסיבות ביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, ומדיניות ההחמרה בעבירות הנשק, הגעתי לכלל מסקנה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה שלפני, נע בין 6.5 ל-10 שנות מאסר.

40. עוד יצוין, כי לא מצאתי מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. אמנם, הנאשם מסר לעורכת חוות הדעת הפרטית כי הוא מעוניין לקבל טיפול ולהשתתף בקבוצה ייעודית לטיפול בשליטה בכעסים, ויש לברך על כך, אך בשלב זה אין לפניי כל אינדיקציה לשינוי מהותי בדרך החשיבה של הנאשם וביכולתו להימנע מהתנהלות אימפולסיבית ולפתור בעיותיו תוך שימוש באלימות. כמו כן, גם לאור היעדרו של עבר פלילי בעבירות אלימות ונוכח היותו של הנאשם אדם שמנהל אורח חיים נורמטיבי בדרך כלל, לא מצאתי כי יש לחרוג לחומרה מהמתחם משיקולי

הגנה על שלום הציבור.

העונש המתאים

41. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה- שקלתי כי הנאשם כיום בן 43, נשוי ואב לשבעה ילדים אשר כולם קטינים. הנאשם מפרנס את משפחתו ובמקביל מטפל באביו אשר חולה במחלה קשה, כך שעונשו יפגע באופן קשה במשפחתו הגרעינית ובהוריו. כמו כן, שקלתי כי הנאשם לקח אחריות למעשיו והביע חרטה על האופן האימפולסיבי והאלים בו התנהג, אולם לצד זאת הוא מוסיף לכפור בכך שהירי שביצע הוא זה אשר פגע בנפגעי העבירה, ולכן מדובר בלקיחת אחריות מוגבלת. כך גם לקחתי בחשבון, כי הנאשם צמצם את יריעת המחלוקת ומיקד את ניהול ההוכחות בשאלה האם נפגעו המתלונן, טוויל ורכב הסקודה כתוצאה מהירי שביצע. כאמור, הנאשם לא לקח אחריות לפגיעה גם לאחר הכרעת הדין, ולמרות מיקוד יריעת המחלוקת נאלצו המתלונן, מומחים, שוטרים ועדים נוספים להתייב ולהעיד, כך שהחיסכון בזמן שיפוטי היה מצומצם באופן יחסי. יודגש בהקשר זה, כי אין לזקוף לחובתו של הנאשם את ניהול ההליך. אולם, ההקלה בשל לקיחת האחריות החלקית והחיסכון היחסי בזמן שיפוטי תהא מצומצמת. כמו כן, שקלתי גם את מאמציו של הנאשם לתקן את תוצאות העבירה במובן זה שערך סולחה עם משפחת הדיה, וכן רצונו לערוך סולחה עם נפגעי העבירה שלא צלח בעטיים. עם זאת, כידוע, המשקל שניתן להליך הסולחה הוא קטן, וממילא, כאמור, אין מדובר בסולחה עם מי מנפגעי העבירה. נוסף על כך, אף שלנאשם עבר פלילי, מדובר בהרשעה אחת מלפני כמעט עשור שאינה בעבירות אלימות או נשק, ולכן מצאתי שלא לתת לה משקל משמעותי. כמו כן, התייחסתי לכך שלמעט ביצוע העבירות בהן הורשע, ככלל נראה כי הנאשם מקיים אורח חיים נורמטיבי, המתמקד בתעסוקה ובתמיכה במשפחתו. עם זאת, העובדה כי לנאשם הייתה גישה כה קלה לנשק וכי הוא לא היסס להשתמש בו ולנקוט בדרך אלימה ומסוכנת בשל דבר של מה בכך, מלמדת כי הוא זקוק מאוד לטיפול בשליטה בכעסים ובשינוי דפוסי חשיבה ביחס לפסול אשר בשימוש בנשק בלתי חוקי. עוד שקלתי, כי הנאשם עצור מזה שנה וארבעה חודשים, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

42. אשר לחוות הדעת הפרטית- אני סבורה כי שעה שהנאשם לא פנה לשירות המבחן לשם הכנת תסקיר, יש קושי רב לתת משקל לחוות דעת פרטית, אשר מעצם היותה כזו לא ניתן לראות בה חוות דעת אובייקטיבית. אכן, צודק ב"כ הנאשם, כי המאשימה התנגדה לקבלת תסקיר שירות המבחן, אולם בית המשפט לא סגר את הדלת בפניו של הנאשם, וב"כ הנאשם ציינו שאם יהיו מעוניינים בקבלת תסקיר שירות המבחן הם יגישו בקשה בעניין זה, ברם בקשה כזו לא הוגשה (פרוטוקול הדיון מיום 15.5.24). יודגש, כי לא מוטל ספק אשר למקצועיות מרכז הטיפול אליו פנה הנאשם, ועורכת חוות הדעת הגישה מסמך דבור על אופניו ומנומק היטב והותירה רושם חיובי בעת שנחקרה בבית המשפט על חוות דעתה. כמו כן, מקובלות עלי מסקנותיה, שהנאשם זקוק לטיפול בשליטה על כעסים, הוא חש חרטה על מעשיו (מלבד על הפגיעה בנפגעי העבירה), וכי מעצרו הציב לו גבול ברור. עם זאת יובהר, כי ככלל מעמד הבכורה הוא לתסקיר שירות המבחן, שכן **"לא בכדי הדין מכיר באפשרות של הגשת תסקיר על ידי גורם ניטרלי ומוסמך - הוא שירות המבחן. שיקוליו של שירות המבחן נוטים להיות מקצועיים, אובייקטיביים ואחידים"**

(ר' ע"פ 6032/16 רמי רחמים לוי נ' מדינת ישראל (23.7.17); ר' גם ע"פ 8687/20 פלוני נ' מדינת ישראל (29.8.21)).

43. בנוסף לכל אלה, בעבירות מסוג זה, כאשר בשל ריב של מה בכך בין קטינים, מגיעים לרמה כה גבוהה של אלימות, יש גם מקום לשקול שיקולי הרתעת הרבים, לצורך שרוש תופעת פתרון סכסוכים באמצעים אלימים תוך שימוש בנשק חם.

44. בהקשר זה יפים דבריו של כב' השופט י' אלרון ברע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (25.08.20): "עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, למרבה הצער, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען." עוד ר' בע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת (22.12.20): "בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על החומרה היתרה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה שנשקפת מהן לשלום הציבור ולביטחוננו" (ר' גם בע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (23.1.22), בע"פ 5446/19 מדינת ישראל נ' הוארי (25.11.19), ובע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' נבארי (2.7.20)).

45. לאחר שעמדתי על השיקולים שאינם קשורים לביצוע העבירה ועל נסיבותיו האישיות של הנאשם, אני סבורה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלק העליון של השליש התחתון של מתחם העונש ההולם.

46. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים, כדלקמן:

א. 7.5 שנות מאסר בפועל, אשר ירצו מיום מעצרו 21.4.23.

ב. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר על כל עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת נשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר על כל עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת נשק מסוג עוון או עבירה של היזק בזדון לרכוש.

ד. פיצוי בסך 30,000 ₪ למתלון ופיצוי בסך 5,000 ₪ לטוויל.

בטרם חתימה, תשומת לב שב"ס לבקשתו של הנאשם להשתלב בהליך שיקום בעת מאסרו, בין היתר,

בקבוצת טיפול לצורך הקניית כלים לשליטה על כעסים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אב תשפ"ד, 13 אוגוסט 2024, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.